

Jn 4, 1- 45: **1** Ko je torej Jezus izvedel, da so farizeji slišali, kako pridobiva in krščuje več učencev kot Janez – **2** čeprav Jezus sam ni krščeval, ampak njegovi učenci –, **3** je zapustil Judejo in spet odšel v Galilejo. **4** Moral je iti skozi Samarijo. **5** Prišel je torej v samarijsko mesto, imenovano Sihár, blizu posesti, ki jo je Jakob dal svojemu sinu Jožefu. **6** Tam je bil Jakobov studenec. Jezus je bil utrujen od poti in je kar sédel k studencu. Bilo je okrog šeste ure.

7 Tedaj je prišla neka žena iz Samarije, da bi zajela vode. Jezus ji je rekel: »Daj mi piti!« **8** Njegovi učenci so namreč odšli v mesto, da bi nakupili hrano. **9** Samarijanka mu je torej rekla: »Kako vendar ti, ki si Jud, prosiš mene, Samarijanko, naj ti dam piti?« (Judje namreč nočejo imeti stika s Samarijani.) **10** Jezus ji je odgovoril in rekel: »Če bi poznala Božji dar in če bi vedela, kdo je, ki ti pravi: ›Daj mi piti, ‹ bi ga ti prosila in dal bi ti žive vode.« **11** Žena mu je rekla: »Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok. Od kod imaš torej živo vodo? **12** Si mar ti večji kot naš oče Jakob, ki nam je dal ta vodnjak in je iz njega pil on sam, njegovi sinovi in njegova živina?« **13** Jezus je odvrnil in ji rekel: »Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen. **14** Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje.« **15** Žena mu je rekla: »Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna in ne bom hodila sem zajemat.«

16 Rekel ji je: »Pojdi in pokličí svojega moža in pridi sem!« **17** Žena je odgovorila in mu rekla: »Nimam moža.« Jezus ji je rekel: »Dobro si rekla: ›Nimam moža‹; **18** kajti pet mož si imela in ta, ki ga imaš zdaj, ni tvoj mož. To si prav povedala.« **19** Žena mu je dejala: »Gospod, vidim, da si prerok. **20** Naši očetje so častili Boga na tej gori, vi pa pravite, da je kraj, kjer ga je treba častiti, v Jeruzalemu.« **21** Jezus ji je rekel: »Veruj mi, žena, da pride ura, ko ne boste častili Očeta ne na tej gori ne v Jeruzalemu. **22** Vi častite, česar ne poznate, mi pa častimo, kar poznamo, kajti odrešenje je od Judov. **23** Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici. Prav takih častilcev si namreč želi Oče. **24** Bog je duh, in kateri ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici.« **25** Žena mu je dejala: »Vem, da pride Mesija (kar pomeni Maziljenec). Ko pride, nam bo vse oznanil.« **26** Jezus ji je rekel: »Jaz sem, ki govorim s teboj.«

27 Medtem so prišli njegovi učenci in se čudili, da je govoril z žensko, vendar mu nobeden ni rekel: »Kaj bi rad od nje?« ali »Zakaj govoriš z njo?« **28** Tedaj je žena odložila vrč, odšla v mesto in pripovedovala ljudem: **29** »Pridite in pogledjte človeka, ki mi je povedal vse, kar sem storila. Kaj, če je on Mesija?« **30** Odšli so iz mesta in se napotili k njemu. **31** Medtem so ga učenci prosili in govorili: »Rabi, jej!« **32** On pa jim je rekel: »Jaz imam za jed hrano, ki je vi ne poznate.« **33** Učenci so tedaj govorili med seboj: »Mar mu je kdo prinesel jesti?« **34** Jezus jim je rekel: »Moja hrana je, da uresničim voljo tistega, ki me je poslal, in dokončam njegovo delo. **35** Ali ne pravite vi: ›Še štiri mesece in žetev bo tu. ‹ Glejte, jaz pa vam pravim: Povzdignite oči in pogledjte polja, da so zrela. za žetev. **36** Žanjec prejema plačilo in spravlja pridelek za večno življenje, da se bosta skupaj veselila sejalec in žanjec. **37** V tem je namreč resničen izrek, da ›eden seje, drugi žanjec. **38** Poslal sem vas, da boste poželi, za kar se niste trudili. Drugi so se trudili, vi pa ste vstopili v njihov trud.«

39 Veliko Samarijanov iz tistega mesta je začelo verovati vanj zaradi ženinih besed: »Vse mi je povedal, kar sem storila.« **40** Ko so Samarijani prišli k njemu, so ga prosili, naj ostane pri njih; in ostal je tam dva dni. **41** Zaradi njegove besede jih je še veliko več začelo verovati. **42** Ženi pa so govorili: »Ne verjamemo več zaradi tvojega pripovedovanja, kajti sami smo slišali in vemo, da je on resnično odrešenik sveta.«

Pri tej molitvi bomo prosili:

Zahvalim se Bogu za živo vodo, ki sem jo v teh dneh prejel. Prosim, da bi po tej vodi vedno hrepenel.

Razlaga:

Človek je potreben žive vode – vsak človek, tudi oddaljeni, zavrženi. Jezus je prišel za vse. To je v tem odlomku izrecno povedano. Tako kot Samarijanka tudi mi ne poznamo veličine božjega daru. Žejni smo vode, a ne pijemo iz žive vode.

Nesprejemljivo je bilo, da se mož in žena v javnosti pogovarjata, kaj šele dva, ki nista mož in žena. Na nek način Jezus (Bog) želi osvojiti ženo Samarijanko (človeka), vendar ne na človeški način. Jezus je tu šibak, potreben vode, tako kot žena. Gre pa za dve različni vodi in Samarijanka bo to postopoma razumela. Sprva ni jasno, za katero vodo gre, za kateri vodnjak in za katerega moža. Postopoma razumemo, da je vodnjak srce Samarijanke, voda je božje življenje, božja ljubezen, mož je novi človek, božji sin, polnost in odrešenje vsakega človeka.

Ta začetna nejasnost je tipična za človeka, saj ko gre za življenjske stvari kot so voda, kruh in ljubezen, se vsak boji zase.

V pogovoru z Jezusom pa postaja postopoma bolj jasno, da je tisti, ki ima živo vodo, Mesija, odrešenik sveta.

Voda je tudi prvi simbol materinstva, od koder izhaja življenje. Vendar življenje izhaja predvsem iz božje očetovske ljubezni do Sina in do vseh nas. Tega ne poznamo.

Tudi pri Samarijanki gre za osebno srečanje božje ljubezni, ki želi priti do slehernega človeka.

Čas srečanja ima tudi svoj duhovni pomen. Vodo gremo iskati zjutraj, ko je še sveža. Ob dvanajstih je prepozno: to je čas vročine, človeške nemoči, čas križanja, čas neuspeha. Vendar prav to je čas božjega daru.

Jezus (Bog) želi privedi ženo (človeka) do spoznanja božjega daru, ki ga človek ne pozna; do spoznanja božje ljubezni. Samarijanka je imela več mož, a pri nikomer ni bila res ljubljena. Ta nepopolnost ljubezni je človeška izkušnja, ki velja za vse nas (žene in može).

Ta odtujenost moža od žene (ni moža, da bi ji dal piti), kaže na vprašanje odrešenja: potrebno je ponovno zблиžanje, zблиžanje med Bogom in človekom.

Jezus žene ne obsodi, ampak ji pokaže dar žive vode, božje ljubezni, odpre ji oči za spoznanje. Naše ranjene odnose lahko reši le Gospod.

Na koncu je vstajenjski prizor: ne verjamemo le, ker Samarijanka pripoveduje, ampak ker smo sami videli.